

ожењен једном врло интелигентном Јеврејком, која му потстиче амбиције, Аустријанац. Његови видици нису велики и пружају се до извесног опозиционог држања према Турцима и ситног конспирирања с аустријским повереницима. Оно прво се подносило са стране отоманских власти и у већем обиму због непрестаних побуна арнаутских, ово је друго заблуда Хасан-бегова у моћ двојне монархије да раскомада Турску, и тежња за материјално угоднијим животом. Има шта више људи који тврде да смо га и ми могли купити у то време да смо умели. Прилично смео исказ, али не и невероватан. Све је било могуће у тој држави, која је у историји остала као прототип организација пред распадом. Што до њега није одмах дошло узрок је разноликост интереса код суседа. Чим је ње нестало, слом је био ту. Агенти разних заинтересованих држава стварали су своје организације, друмовима и возовима врвели су шпијуни, планине су биле пуне качака, комита и четника. Националне мањине имале су и своју штампу и уређене буџете из иностранства, док се валије шепуриле као претставници политичке, а паше војне власти.

Под таквим се околностима добија тип политичара завереника. У тој карактеристици остаје Хасан-бег за цело турско време. Он је хтео неку врсту албанске самосталности у оквиру аустријскога похода на Солун, а није видео колико сам претставља сићушан инструмент у општем германском продирању на исток. Уочио је међутим да покрет Исе Бољетинца ради ослобођења Абдула Хамида иде у прилог српској политици и био му је противан. Није био у стању да се стави успешно на супрот овом сељачком вођи, који није хтео да се поклати Мехмеду V кад је долазио на Косово, нити уопште младотурском режиму. Исина популарност ишла је на штету угледа Хасан-бега Вучитрица. Затим се са севера јавила друга једна војска, коју овај Аустријанац није ни у сну очекивао. Разочарење је било потпуно, а забрани, што му исекоше чивчије, појачали су само бес.

Долазак наше војске болно је дирнуо и Хасанова брата од стрица Зејнула-бега, али је он ћутао дубоко